

WERELDWAKE *online*
week 17

Gegroet, jij, jij

t. en m. Herman Verbeek

Psalm 27

Jij mijn licht en bevrijding
wat zou ik nog bang zijn, voor wie?
Jij mijn vaste burcht,
wie zou ik duchten?
Mijn bedreigers zijn op weg gegaan
ze lusten me rauw
mijn doodsvijand komt eraan –
kom maar op, bestorm me maar
duizend tegen één,
ik sta
mijn hart kan het aan.

Dit ene heb ik jou gevraagd:
dat ik mag zijn met jou.
Als jij mijn licht bent
vrees ik niemand,
als jij mijn rots bent
sta ik sterk.

Dit ene heb ik jou gevraagd:
dat ik mag zijn van jou.

Als jij mijn plaats bent
woon ik veilig,
bij jou in huis
ben ik goed af.

Hoor je mijn stem wel?
Ja, jij, je hoort me wel.
Ik hoor jou ook, in mijn hart
hoor ik jouw antwoord.
Zoek mijn aangezicht, zeg je.
Verberg je dan nooit meer voor mij.
Wat mijn vader deed: weggaan,
wat mijn moeder deed: weggaan van mij,

doe dat nooit iemand aan, jij.

O als ik toch niet overtuigd was
dat ik jouw licht en bevrijding zal zien
nog in mijn levensdagen,
hoe moest ik verdergaan?

Ik wacht af
mijn hart kan jou aan.

Huub Oosterhuis, 150 psalmen vrij

Ik denk nu vooral aan ...

Steek, als je dat wilt, een kaarsje aan voor iets of iemand en geef zo uiting aan je betrokkenheid.

Overweging Over Leven (*Yaşamaya Dair*)

Leven is geen grapje,
je moet in grote ernst leven,
zoals bijvoorbeeld een eekhoortje,
dus zonder daarbuiten of daarna iets extra's te verwachten,
je moet je dus uit alle kracht voor het leven inzetten.

Je moet leven serieus nemen,
dus zo, dat je bijvoorbeeld
met je armen op je rug gebonden, en je rug tegen de muur,
of in het lab,
in een witte jas, met een enorme bril,
kunt sterven voor de mensen,
en wel voor mensen die je zelf nooit hebt gezien
en zonder dat iemand je ertoe dwong
en ook nog eens terwijl je weet dat het mooiste
wat je hebt en het meest waarachtige leven is.

Dus neem je leven steeds zo ernstig op
dat je bijvoorbeeld nog op je zeventigste olijven plant,
en dan niet om je kinderen iets na te laten of zoiets,
maar omdat je niet in de dood gelooft, al ben je bang om dood te gaan,
en je dus de balans naar leven door laat slaan.

Nâzim Hikmet (1901-1963) vertaling: **Wim van den Munkhof**

Gebed

Dat we elkaar bemoedigen in deze pandemie,
elkaar helpen geduldig te zijn en toegeeflijk.
Dat we betrokken blijven bij elkaar
en ons laten zien als werkelijk een mede-mens.
God wees ons nabij.

Dat we in deze hard getroffen wereld
elkaar niet uit het oog verliezen:
al die mensen, veel zwaarder getroffen dan wij,
dat wij oprechte aandacht hebben voor hun lijden.
God wees hen nabij.

Zegen

Moge de levende God ons behoeden en
moge Zij onze dromen bewaren.

Moge Gods wijsheid ons vervullen en
en voor ons een helder licht zijn als alles duister is.

Amen